

El grup Renta Corporación desembarca a Berlín amb la compra de 4 immobles

■ L'empresa adquireix l'antiga seu del Banc Atlàntic a Madrid per 100 milions ■ Prepara la sortida a borsa al mes d'abril

N. Ríos / B. Badrinas
BARCELONA

Primer va ser París, després Londres i ara Berlín. La immobiliària catalana Renta Corporación ha desembarcat a la capital alemanya amb la compra de quatre edificis al centre de Berlín per 13 milions d'euros. En aquests moments els immobles estan en ple procés de rehabilitació per poder vendre'n els habitatges cap a finals d'any.

Segons fonts de la companyia –de la qual és vicepresidenta Anna Birulés–, un equip de Renta Corporación s'ha desplaçat temporalment a Berlín per treballar amb professionals locals, "que coneixen millor el mercat", i tancar el projecte. L'objectiu és, sempre segons aquestes fonts, seguir treballant a Berlín, però també a la resta d'Europa, en operacions que esdevinguin bones oportunitats d'inversió. "Tot i que ara com ara no està previst obrir una delegació a Berlín, com sí que hem fet a París i Londres, tampoc es descarta definitivament", va indicar un portaveu.

Pel que fa al mercat esta-

Un dels edificis que ha comprat el grup català a Berlín ■ AVUI

La xifra

200

milions d'euros en accions preveu treure a borsa Renta Corporación, una xifra que suposa valorar l'empresa en 600 milions.

tinaran a pisos de mida mitjana. El projecte suposarà una inversió estimada de

la CNMV aprovi el fullet de sortida. I si tot segueix segons el calendari previst, cap a l'abril s'estrenaria als mercats.

Renta Corporación col·locarà entre el 30% i el 35% del capital a través d'una oferta pública de venda (OPV) i una oferta pública de subscripció (OPS). La immobiliària traurà a borsa accions per valor de 200 milions d'euros, xifra que suposarà valorar la companyia en

TANTXTANT

José García Montalvo
Professor de la UPF

Discriminació

Les últimes dades de l'INE sobre la baixa proporció de dones entre els alts executius i llocs de responsabilitat pública han tornat a atreure l'atenció sobre les diferències laborals entre homes i dones. Però no tota diferència salarial és fruit d'una discriminació. Recentment, diverses investigadores han realitzat experiments econòmics per intentar explicar aquestes diferències.

Muriel Niederle i Lise Vesterlund assenyalen que les dones, com a mitjana, prefereixen sistemes retributius no competitius (a tant la peça), encara que siguin tan capaces com els homes en sistemes competitius (el que guanya s'ho enduu tot i els que perden). L'explicació és el més gran excés de confiança dels homes. Altres estudis han mostrat com els homes que gestionen fons d'inversió negocien accions en excés, convençuts que tenen una capacitat excepcional per triar les accions que pujaran. Les dones, en canvi, fan menys operacions, però hi solen aconseguir una rendibilitat superior. Aquests resultats són conseqüents amb les investigacions de Linda

Les dones que negocien guanyen un milió de dòlars més en la seva vida laboral

Babcock que assenyalen que a les dones no els agrada negociar. Els seus estudiants masculins de màster negociaven vuit vegades més que les dones el seu primer salari.

Per això el seu primer salari acabava incrementant-se un 7,4% per sobre de l'inicialment ofert.

Les dones que negocien el seu salari acaben guanyant, acumulat al llarg de la seva vida laboral, un milió de dòlars més que les que no ho fan. La raó de la major part de les dones per no negociar són les seves baixes expectatives i una autoconfiança inferior que la dels homes.

Els problemes subjacents a les diferències laborals i salarials entre homes i dones no es poden solucionar a força de lleis voluntaristes d'impossible compliment. Potser seria molt millor anunciar els resultats d'aquests estudis, perquè les dones decidissin si desitgen negociar i competir. ■

Emilio Botín es justifica en el cas Torras

Redacció
MADRID

El president del grup Santander, Emilio Botín, va justificar ahir la comissió de 15 milions cobrada al grup Torras per finançar una opa per tot el seu capital el 1989 afirmant que era "proporcionada a la importància de les operacions i als riscos que es corrien".

Botín, que va comparèixer com a testimoni en el judici que se segueix a l'Audiència Nacional contra Javier de la Rosa per dues peces del cas Torras, va explicar que va ser el conseller delegat del banc en aquella època, Rodrigo Echenique, qui va negociar el contracte per finançar aquesta operació amb un aval i un crèdit a compte per més de 390 milions. Respecte als 3 milions que el banc va pagar a De la Rosa posteriorment, el president del Santander va explicar que, com que finalment el financer va decidir que fos el Sumimoto Bank qui donés el préstec, es va fer una "retrocessió", que és "una pràctica molt normal en operacions bancàries".

L'acusació particular, que exerceix Torras, acusa Botín de cobrar una doble comissió i a De la Rosa de cobrar 3 milions d'euros en concepte d'assessoria. ■